

ΟΣΑ ΕΙΠΑΜΕ

(Αόρατος)

Μικρά όνειρα κάνω απόψε για μάς
θα 'θελα έστω λίγο, να μ' αγαπάς.
Να υπάρχω για σένα, έστω για ένα βράδυ
να με πάρεις αγκαλιά, να χαθώ μες στο χάδι.

μες στο χέρι μου να 'χω, όλα όσα έχω χάσει
λίγο απ' τ' άρωμά σου κι ίσως να μη με φτάσει
λίγα όμορφα λόγια κι ένα φιλί σου
ένα μονάχα ταξίδι, να κάνω εγώ στο κορμί σου.

Όλα όσα έχω νιώσει, δε μετράνε για σένα
δε μετράνε για φίλους, παρά μόνο για μένα.
Μα η λέξη αγάπη φτιάχτηκε να στη λέω
κι ας γελάω απ' έξω, από μέσα μου κλαίω.

Κι αν τα βράδια φοβάμαι και νιώθω λίγο μικρός
είναι που δεν έχω των ματιών σου το φώς.
Κι αν τα λόγια μου μοιάζουν ή φαίνονται αστεία
είναι σα να μού 'χουν κάνει, στην καρδιά μου ληστεία.

Τα λουλούδια σωπαίνουν, το φεγγάρι δεν βγαίνει
ή αγάπη κοιτάει, σε μια γωνιά πληγωμένη.
Και σε όσα μού είπες, τα κρατάω για μένα
μού τα έφεραν άγγελοι, ήταν για χρόνια κλεισμένα.

Μέσα στην καρδιάς το σκοτάδι κοιτάω,
βλέπω όσα μισώ κι όσα αγαπάω.
Και σε όσα σου είπα κράτα τα φυλαγμένα,
δεν είναι απλά κάποιες λέξεις, είναι λόγια για σένα.

Θέλω τώρα να φύγω κι ό, τι νιώθω να σβήσω
δε με νοιάζει αν χαθώ ή πεθάνω ή ζήσω.
Ό, τι είχα εγώ ήταν μόνο για κείνη
στην καρδιά μου επάνω μια πληγή έχει μείνει.

Θα πονάει για μέρες, ίσως να 'ναι και χρόνια
και σημάδια θ' αφήνει κάθε νύχτα στο στρώμα.
Θα πλαγιάζω με σκέψεις πού μυρίζουνε έρωτα
και θα μοιάζουν τα βράδια να 'ναι κι αυτά αξημέρωτα.

Μα πριν φύγω θα 'θελα να 'ξερα κάτι,
σε τρομάζει ακόμα ή δικιά μου αγάπη;
Αυτοί πού ξέρουν να αισθάνονται λίγοι,
μα για κάτσε, τί λέω; Αφού αυτή έχει φύγει.

Εγώ μένω μονάχα με σκέψεις και αναμνήσεις,
ίσως και με ένα όνειρο πώς ίσως γυρίσεις.
Και αν μού λείπεις ακόμα, είναι πού δεν βρίσκω εμένα
και αυτό ήταν ... το τελευταίο μου ψέμα.

Τα λουλούδια σωπαίνουν, το φεγγάρι δεν βγαίνει
ή αγάπη κοιτάει, σε μια γωνιά πληγωμένη.
Και σε όσα μού είπες, τα κρατάω για μένα
μού τα έφεραν άγγελοι, ήταν για χρόνια κλεισμένα.

Μέσα στην καρδιάς το σκοτάδι κοιτάω,
βλέπω όσα μισώ κι όσα αγαπάω.
Και σε όσα σου είπα κράτα τα φυλαγμένα,
δεν είναι απλά κάποιες λέξεις, είναι λόγια για σένα.

Είναι λόγια που βγήκαν μέσα από μένα
σου χρωστάω τόσα, μα δεν έχω κανένα.
Το μόνο που έχω είναι λίγες στιγμές,
εσύ έχεις τον μαρκαδόρο, σβήστες αν θες.

Μα εγώ θα σου γράφω ακόμα κι αν φύγεις,
όταν τα όνειρα πλέξεις, πώς μπορείς να ξεφύγεις;
Κι αν τα βράδια πλαγιάζεις σε μια κάμαρα άλλη,
να θυμάσαι πως ζήσαμε, μια αγάπη μεγάλη.

[Πίσω στη δισκογραφία](#)